

Falten Taquilles

Una necessitat per l'alumnat, inexistent a la nostra facultat

>pàgina 4

Servei d'impressions

Per utilitzar aquest servei cal tenir una targeta moneder amb diners. Molts estudiants volem pagar en efectiu

>pàgina 4

Màquina justa?

Un servei de comerç just que no acaba de funcionar

>pàgina 5

Erasmus

Un intercanvi enriquidor. Cal però més informació per l'alumnat de fora que sovint arriben sense conèixer la nostra realitat cultural

>pàgina 5

Papers de Salamanca

Un problema encara sense resoldre

>pàgina 2

Vaga general del 20 de juny'02

Massiu seguiment de la vaga contra la política electoral del Partit Popular. Grans manifestacions i piquets van aturar l'activitat econòmica de tot l'Estat

>pàgina 6 i 7

Entrevista a la treballadora de copisteria

>pàgina 3

Editorial

Ja ha començat un nou curs, i ja són cinc les carreres que es cursen en aquesta facultat. La incorporació d'enginyeria de materials i de telecomunicacions ha fet notar un augment de moviment a la facultat, tant als passadissos, com al bar, a copisteria... I amb aquest inici tan mogut, enguany, comencem de nou amb l'edició del nostre butlletí informatiu.

Aquesta és la segona publicació de l'Enginy, pensat com a espai de difusió de les idees i inquietuds dels i les estudiants, professorat i PAS. Perquè creiem que dins l'àmbit de les enginyeries encara manca molt per dir, molt per fer. I aquest n'és un petit pas. Un Enginy que intenta reflectir petites coses que ens envolten, apropant-nos al campus on estudiem i alhora, tractant temes socials, que tot i que ens poden semblar llunyans, formen part de la nostra realitat.

Som crítics amb el nostre entorn perquè creiem fermament que es pot millorar. Som crítics quan veiem que la cua del bar arriba a l'ascensor i a dins no hi ha lloc per seure. Som crítics amb una aula d'estudi que no té prou capacitat ni quan no hi ha exàmens. Som crítics amb l'augment exponencial de publicitat comercial que ens imposen a la facultat, tant a les cartelleres com a les estanteries de Postalfree i amb la col·locació d'estands publicitaris amb l'objectiu de suplir la manca de pressupost públic amb capital privat. Som crítics veient la poca consciència personal enfront el medi ambient. Som crítics quan dins les nostres aules no se'ns escolta. Som crítics veient l'arribada d'estudiants de fora enganyats sobre la nostra realitat cultural. Som crítics quan veiem la passivitat que ens envolta.

Amb tot això, no volem que l'Enginy es converteixi en un projecte en contra la nostra facultat, en contra de tot, sinó en una eina de reflexió, un camí per tal de millorar.

En aquest número volem donar a conèixer la situació actual sobre les lleis laborals i la seva repercussió a la societat; també volem fer sentir de més a prop la feina de la gent de copisteria, sense deixar de banda un espai d'opinió.

A partir d'aquí, tot vostre.

Dret de conquesta

El retorn dels documents de la Generalitat Republicana, actualment dipositats a Salamanca, s'ha anat convertint en un tema de debat totalment surrealista. Surrealista perquè es tracta d'uns arxius dels quals ben poca gent de Salamanca en tenia coneixement, però que es van convertir en una propietat inalienable d'aquesta ciutat castellana tan bon punt el govern català en va fer reclamació formal.

Potser caldria recordar que aquests documents formen part de l'expoliació a què el règim franquista, exercint el seu dret de conquesta, va sotmetre Catalunya després de la guerra civil espanyola. Penso que seria convenient que tots aquells ciutadans que, embogits, van cridar contra el retorn d'aquests documents al nostre país, reflexionessin sobre què signifiquen les paraules dret de conquesta.

Dret de conquesta significa l'execució, entre 1939 i 1953, de 3.800 persones, entre elles el president de la Generalitat de Catalunya, Lluís Companys, esdevenint el seu afusellament l'únic cas a Europa d'execució d'un president elegit democràticament. Dret de conquesta significa el processament en consell de guerra de 40.000 persones, amb

totes les irregularitats que aquests processos comportaven. Dret de conquesta significa l'exili forçat de 150.000 persones, moltes de les quals no van poder retornar mai més al seu país.

I dret de conquesta significa també dret a la repressió total de la cultura dels vençuts: uns 1.000 mestres catalans obligats a seguir els principis del "movimiento"; més de 200 publicacions en català prohibides; la nostra llengua reduïda a l'àmbit privat, sota pena de sanció; les entitats culturals del país, clausurades i expoliades; els partits polítics, il·legalitzats; i l'himne, naturalment, prohibit.

Aquesta repressió situa als que la van dur a terme en l'esglaió més baix de la naturalesa humana, i les conseqüències del seus actes haurien de fer del tot indefensable qualsevulla actitud que busqui deixar obertes les ferides.

La restitució d'aquests documents és, més que una compensació històrica, una acció moralment necessària per a qualsevol govern que busqui la convivència i la pau. Però com es pot esperar que sigui aquesta la intenció d'un govern que ni tan sols s'ha dignat a condemnar la guerra civil?

David Vilà Ros

En aquest número de **L'ENGINY** hi ha col·laborat: Níja Colldeforns, Bernat Costa, Engràcia Costa, Ester Costa, Ramon Gómez, Montse Martínez, Miki R.B, Guillem Roma, David Vilà.

Parlant amb la Mati...

Entrevista a la Mati, treballadora de la copisteria de la nostra facultat, feta amb la voluntat d'acostar la feina d'una persona molt propera a nosaltres.

Quan temps fa que treballes aquí?

Vint anys.

Quantes hores treballes a la setmana?

Treballo 8 hores diàries, o sigui, 40 hores setmanals.

Què n'opines de la reducció de la jornada laboral a 35 h?

Fantàstic, seria fantàstic per mi.

Estas contenta amb la teva feina? Per què la vas triar?

Home, no és el "sueño de

mi vida", però estic contenta. Jo sóc puericultora; quan vaig sortir d'estudiar de l'institut, no vaig trobar feina, i llavors em vaig posar aquí. Aquí, s'hi està bé i m'hi he acomodat.

Estàs afiliada a algun sindicat?

No, a cap.

Havies estat abans a d'altres facultats fent la mateixa feina? Hi veus diferències?

Només he treballat al rectorat i aquí. Naturalment hi trobo diferències, perquè abans no havia treballat amb alumnes i ara sí.

Quin tracte reps per part dels alumnes?

Jo penso que correcte. Hi ha de tot, però.

I dels professors?

Bé, amb els professors sempre hi ha hagut un tracte de tu a tu. Però hi ha de tot també.

I dels jefes? Has tingut mai algun problema amb l'empresa OCÉ?

Jo no he tingut mai cap problema.

Què en penses de les noves lleis d'ensenyament del PP que cada cop ens porten cap a una universitat més elitista?

Això ho trobo més feixista que quan vivia el "fresquito". Horrible. Trobo que estudiaran els de sempre, els que tenen diners. O sigui, que no hi estic d'acord.

Estàs d'acord amb el preu de cada fotocòpia?

Les fotocòpies van a 0.036 si

ho fas a una cara i 0.035 si ho fas a doble cara. Això ja no és un preu de la nostra empresa, sinó que és un preu que marca la universitat.

En cursos passats es van dur a terme diverses campanyes i accions, com assalts a copisteria, per tal d'intentar que la gestió de les copisteries fos un servei públic. Què n'opines?

Opino que es podria haver fet d'una altra manera. Jo sempre sóc de la manera de parlar. Parlant s'arriba, encara que triguis més en arribar. Però entrant aquí... l'única feina és per nosaltres; i guanyar, què es guanya? Penso que és l'hora de parlar.

Jo estic d'acord en què aquest servei l'agafés l'Autònoma, en una cooperativa no, no hi crec.

Calen Taquilles?

Els estudiants de l'ETSE ens hem resignat a esmorzar en un bar minúscul, a no tenir biblioteca i, fins i tot, a dinar asseguts a terra. I és que en aquesta facultat, tot és provisional! El bar està ubicat al magatzem, la sala d'estudi a una aula, i el menjador (per dir-li d'alguna manera) al terra del "hall".

Tot això es suporta de grat amb l'esperança d'aconseguir una facultat millor. Però en certes ocasions, un petit canvi (com ara el microones que es va aconseguir l'any passat) pot fer un xic més senzilla la vida dels estudiants que dia rere dia ens trenquem el cap

en aquesta universitat.

La meua reivindicació és ben senzilla: unes taquilles!!

Aquesta petita millora seria la mar d'útil per tots aquests estudiants, com ara jo, que arribem el dilluns carregats amb una bossa plena de roba per tota la setmana!

Si no gaudim d'una consigna, ens toca carregar la bossa tot el dia, amunt i avall. (Tenint en compte que per realitzar algunes optatives cal desplaçar-se fins a la facultat de ciències).

Si comprar unes taquilles resulta una solució massa cara es podria considerar la possibilitat que, "secreta-

ria/consergeria" efectués un servei semblant com el que realitzaven a ciències. Simplement cal habilitar una petita part de la seva sala a la tasca de guardar les maletes.

S'entén que cal una mica de

paciència per part de tots per tal d'adaptar-nos a la nova facultat però solucionar petits problemes com aquest podria fer que sentíssim aquest edifici un xic més nostre.

Ester Costa

Servei d'impressió: per què no en efectiu?

"La UAB et recorda que la decisió de vincular financera-ment la targeta de la UAB és personal i renovable i et garanteix l'ús de tots els serveis sigui quina sigui la teua decisió." llegeixo.

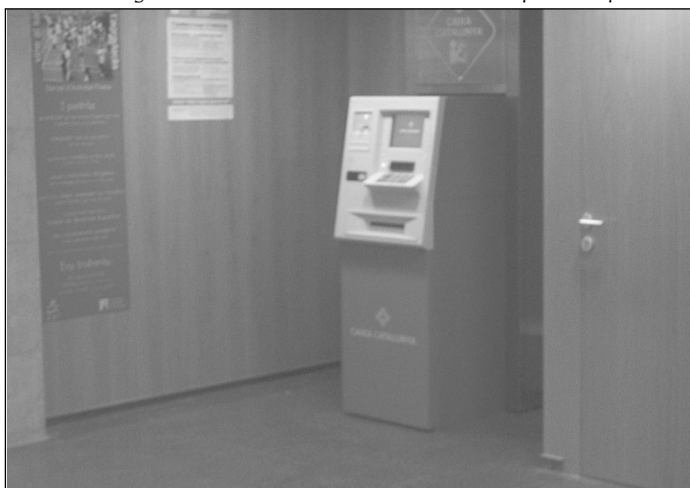
Jo visc lluny de l'Autònoma i des del curs passat que he tingut l'oportunitat de viure a Sabadell. Poc a poc, anem omplint el pis dels aparells més "bàsics": microones, minicadena... però el proble-

ma ve amb l'ordinador. No puc endur-me el de casa els meus pares perquè ells i la meua germana el necessiten. I per què el vull, si venint cada dia a la universitat puc utilitzar sempre l'aula de PCs? Però necessito entregar els informes de pràctiques. I com no, com la majoria de nosaltres, sempre a l'últim moment buscant com imprimir-ho. Però tranquil·la, a l'ETSE hi ha un servei d'impressió. Només em falta comprar una targeta d'uns tres euros. Faré tantes impressions, em pregunto? Però és igual, ja la tindrè. Però els diners en

metàl·lic no els accepten... només amb la targeta moneder de "qualsevol" targeta de crèdit, em diuen.

Tinc un compte obert a "La Caixa". M'hi apropo per tal de fer un traspàs, però resulta que no té targeta moneder. Em diuen que actualment ja no s'usa això de les targetes moneder. Què he de fer? Obrir un compte a "Caixa Catalunya" amb el carnet universitari? Tenia entès que era possible utilitzar tots els serveis de l'Autònoma sense vincular el carnet d'estudiant a cap compte bancari. Mentides.

Engràcia

Una màquina de cafè poc justa

Sóc la màquina de cafè de l'ETSE, pels que no em coneixeu, estic ubicada a la part esquerra del hall de la facultat. Escric aquest article, no només per excusar-me, sinó també, per expressar la meua indignació, ja que des del inici de curs he estat incapaç de servir-vos un cafè en condicions.

Diàriament em reposen llet, cafè, sucre, vasos ... però el meu problema no és una manca d'aquests productes, si-

nó que estic mal coordinada, és a dir, serveixo cafè amb mal gust, els tallats sense llet, inclòs a vegades sense got. Però el que em sap més greu, és que estic programada per cobrar en tots els casos, tant si el servei és correcte, com si no.

Comprenc que davant d'aquest 'tímo', us dirigiu a la meua principal competència, el bar de l'ETSE, on tots els articles són més cars i el temps de preparat és major, la qual cosa, estic segura, que us

fa arribar tard a classe.

Demano si us plau, la fi d'aquesta situació, ja que en sortirem tots beneficiats i evita-

rem que jo passi a ser un objecte de decoració, sense cap tipus d'utilitat.

Un gra de cafè

Els Erasmus arriben desinformatats

Com tots sabeu, la UAB disposa d'un servei d'intercanvi d'estudiants entre els diversos països d'Europa, aquest servei s'anomena programa Erasmus. Aquest programa és una gran idea per tal de que els estudiants tiguin la oportunitat de conèixer altres llocs del món i enriquir-se

culturalment.

Tot fins aquí correcte, però quan arriba el moment de decidir la llengua de docència sorgeix la polèmica.

Normalment, els nois-es que venen d'Erasmus arriben amb una idea equivocada de la realitat catalana. Ells es pensen que la docència és en castellà i es troben amb una universitat en què practicament totes les classes es donen en català. A partir d'aquí apareix el gran dilema. Classes en català o castellà?

Jo crec que hi ha dues maneres d'enfocar la polèmica i depenent de la visió que s'utilitzi arribes a una solució diferent:

Visió pragmàtica:

Si a Catalunya hi ha dues llengües oficials i el noi-a d'Erasmus comprèn millor el castellà, doncs classes en castellà.

Visió nacionalista:

Si la universitat és un lloc on ja fa uns quants anys que es donen les classes en català degut a que és la llengua autòctona del país i arriba una noi-a de fora, qui ha de fer l'esforç d'adaptació? Tota la classe o el noi-a d'Erasmus? Sembla clar que el noi d'Erasmus és qui ha de fer l'esforç.

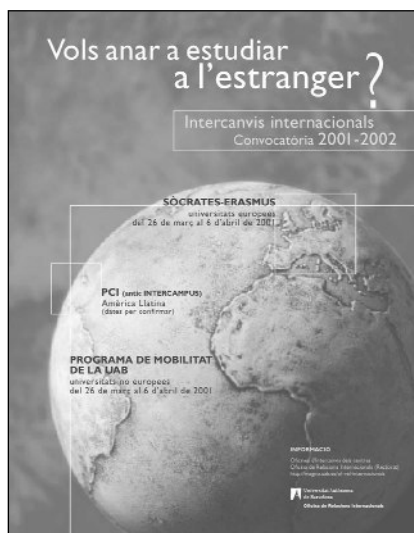
Un cop exposats el dos extrems és el moment d'aplicar la manera de fer dels enginyers. Hem d'escollir una opció de compromís entre els dos extrems.

El que es pot fer és que durant les primeres setmanes de classe es fes la docència en castellà per tal que el noi-a d'Erasmus pogués seguir la classe, però al mateix temps ell-a s'hauria de comprometre a aprendre mínimament el català perquè així, al cap d'un temps d'adaptació, es pogués passar progressivament al llenguatge de docència típic de Catalunya, el català.

Molta gent pot opinar que potser és violent forçar a la gent de fora a entendre el català (no a parlar-lo), però jo els responc amb la següent pregunta:

Si els catalans a Catalunya no podem aprendre en català, on ho podem fer?

Guillem Roma i Batlle

Vaga general a tot l'Estat contra la política laboral del PP

CARRER DE SANTS A LES 18H DEL 20J, HORA EN QUÈ COMENÇAVA LA MANIFESTACIÓ A PASSEIG DE GRÀCIA

El mes de maig del 2002 s'aprovà la reforma laboral. Reforma que no té el suport ni de la classe treballadora ni dels sindicats, i que compta amb el descontentament general de la gran part de la població.

Aquesta reforma és la resposta a una política econòmica orientada al servei dels interessos de la gran banca i de la patronal, i una aposta més a favor de les polítiques neoliberals que s'estan duent a terme des d'Europa. El Pla Hidrològic Nacional, la retallada de les llibertats

amb la Llei d'Estrangeria, la criminalització de la dissidència mitjançant la Llei de Partits, l'aposta per un ensenyament elitista amb la Llei de Qualitat... són una mostra del discurs polític del PP en què es confon la majoria absoluta aconseguida a les urnes, amb la possessió indiscutible de la veritat absoluta.

La reforma laboral, però, no l'hem de prendre com un procés aïllat sinó com un pas més del llarg procés que està portant a la liquidació dels drets de les persones

assalariades i a un traspàs d'aquests drets com a benefici dels empresaris.

Tots sabem del cert, i no ens deixem manipular pels mitjans de comunicació convencionals, que encara que pel senyor Pio Cabanilles, exportaveu del govern i un dels hereus del franquisme, no hi hagué vaga, el 20 de juny del 2002 passarà a la història com a la primera vaga general que ha hagut de suportar el govern d'Aznar. Però el decret de reforma laboral fou la gota que va fer vessar el got d'un

continu atac als treballadors i als seus interessos, dut a terme pel Govern i la Patronal amb la col·laboració implícita dels dos sindicats C.C.O.O i U.G.T, que es fan anomenar majoritaris, (justament en un país que destaca per la seva baixa afiliació sindical), que col·laboren fent passar reformes, privatitzacions, regulacions... garantint, efectivament, l'aïllament i la no possible defensa de la classe obrera.

De fet, han hagut de passar molts anys per tal que els

sindicats del sistema "s'ha-
gin vist obligats" a convocar
una vaga general, ja que el
govern del PP estava ame-
naçant aquests mal anome-
nats sindicats obrers, a
menystenir-los.

Igual de decepcionant és el
paper que adopta el PSOE
llançant-se a la crítica de la
política del govern popular,
en una situació de desme-
mòria històrica que pretén
esborrar els seus anys de
política antiobrera, de quan
gaudien de la mateixa polí-
tica parlamentària que
actualment el PP.

L'objectiu del "Decretazo",
per tant, és la transferència
de rendes a favor del capital i
la reducció dels costos
empresarials assegurant una
mà d'obra barata i sense

drets. Decret que fa gratuït
l'acomiadament lliure elimi-
nant els salaris de tramitació.
Decret que liquida el dret a
subsidi d'atur als treballadors
fixes discontinus (que afecta
sobretot al sector de l'hos-
teleria). Decret que elimina
la prestació per als treballa-
dors temporals del camp
(PER). Decret que t'obliga a
acceptar una feina amb
menor retribució que el
subsidi mateix, o que està a
30km. o 2h. de viatge del
domicili; deixant en mans de
l'Administració el dret a l'a-
tur del treballador, com una
concessió i no com un dret.
Decret que converteix els
drets bàsics de la classe obre-
ra treballadora en excedent
pels empresaris i la banca.
Tot i que és conegut que

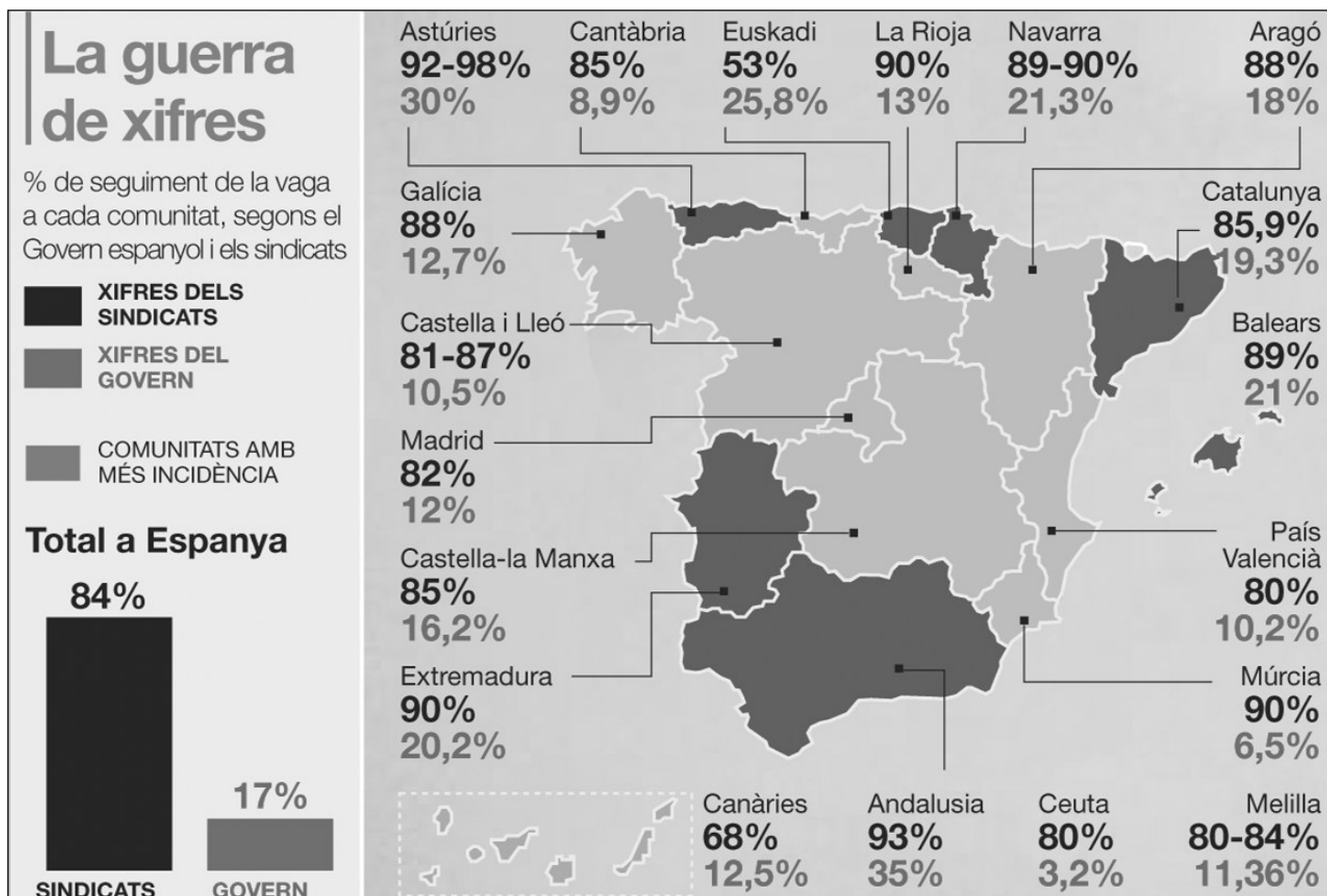
L'Estat Espanyol practica una
de les polítiques més conser-
vadores i de dretes a Europa,
ha hagut de rectificar els con-
tinguts d'aquest decret per la
insostenibilitat d'aquesta
reforma, que cau pel seu propi
pes i, per la massiva participa-
ció a la vaga general. El govern
d'Aznar ha cedit a canviar set
punts del decret, però no el
del subsidi agrari i, per tant, els
agricultors hauran de cotitzar
més temps per aconseguir la
mateixa prestació.

Fet interessant a conèixer,
és que aquesta llei de subsi-
di agrari afecta a les zones
d'Andalusia i Extremadura;
zones que s'han caracterit-
zat des de fa molt de temps
per una població entregada
totalment al govern socia-
lista i que ajudà a mantenir

a Felipe González dotze
anys al poder.

Per tant, la reforma laboral,
lluny d'aconseguir una
reducció de la jornada labo-
ral a 35hores, ens porta, un
cop més, a una regressió en
els drets socials dels treba-
lladors i a un afavoriment
clar a la dreta empresària i
capitalista més reaccionària.
Però cal recordar que, tot
això no ens ve de nou. La
LOU, el PHN,... són una
mostra més d'aquesta polí-
tica. Quants decrets més
estem disposats a aguantar?
Quants cops caldrà que sor-
tim al carrer? Fins quan
l'ambició d'uns quants aca-
barà amb la llibertat dels
pobles? Això, només cal que
ho decidim nosaltres!

Montse Martínez

FORATS NEGRES I ESPAIS BLANCS

Pere Calders

L'amic era d'aquells que s'animen en les converses de sobretaula, a l'hora del cafè. Va posar-me suaument la mà damunt el braç i em digué:

- No ens enganyem, tu. Nosaltres som l'esdevenidor del passat i, alhora, el passat del futur... I, engolant la veu, afegí:
- Per molt estrany que sembli l'home no ha tingut mai present.

A mi només em falta que em burxin perquè em senti inclinat a jugar a la contra. Vaig apartar la mà del meu amic -també amb suavitat-, tot dient-li:

- Doncs jo no ho veig pas així. Crec que l'home només té present. Des del temps més remot fins al futur insondable, tan sols ha pogut comptar amb cada instant de cada dia. La resta són records o somnis.

- I què? -em pregunta ell

Es produí un silenci d'aquells que, per contradictori que sembli, donen cos a les paraules. Al final, vaig proposar-li que no ho toquéssim, que ho deixéssim tal com estava.

-Deixem-ho així -convingué l'amic, matant brutalment una prometedora controvèrsia.

Passatemps

LLADRE DE MAR ↓		AL REVÉS, INSTRUMENT DE PERCUSSIÓ ↓		PERSONA A 4 POTES ↓		ESTARÀ PERÒ NO ESTÀ ↓		"CASI AMARILLO" ↓		ACTUA EN UNA ORGANITZACIÓ ↓
TÍPIC I TÒPIC JOC D'ESPLAI		UN COP 1000 ↓		DE SODI RES ↓				MICROORG. MASCULÍ ↓		AQUEST CASAL ÉS UN DESORDRE ↓
						MORT QUE LI AGRADA EL PAPER DE WC "PRENDA BESUCONA" ↓				
CONSEQ. D'UNA GRAN PLUJA A ARENYS					2,4,10, 32...					
TAN SOL DESFÀ LA CALOR					D'ESTIU A ESTIU ↓					
				ESPORT MUSICAL						
				CAP D'ANY ↓						
BEGUDA ANGELESA			SUBSTÀNCIES QUE NO LI AGRADEN AL PUTIN							
COMPETÈNCIA DEL BAR DE L'ETSE										
								FUNDA D'AVIONE-TA HO ESTIMO MOLT ↑		